

5 / VI

GERNICKÝ

ZVONEČEK

 BŘEZEN 2006

*Franta Nedvěd 4. tř.
Anička Stará 3. tř.*

Z OBSAHU:

Co se mi líbí a nelíbí ve škole - str. 8

Tradice - str. 6

Kočky a koťata - str. 10-13

OBSAH

Informace	2
Blahopřání.....	3
Zpíváme.....	4
Pro šikovné ručičky.....	5
Tradice.....	6
Co mě potěšilo.....	7
Co bych změnil(a) ve škole.....	8
Trochu o pústu	9
Pohádka	10,11
Co víme o kočkách.....	12
Kočky a kořata.....	13
Přišlo jaro k nám	14
Dáreček pro maminku.....	15
Masopust.....	16
Soutěžní úkoly.....	17-20
Opakování z češtiny.....	21-22

Vydává:
Základní škola v Gerníku

Šéfredaktor, montáž:
Mgr. Martina Kopáčková

Spolupracovníci:
Josef Bouda, František Bouda,
pan farář Pálie Veniamin,
žáci gernické školy, obyvatelé
Gerníku

Vážení čtenáři, milí žáci

Velice mile mě překvapil váš zájem o odpolední či večerní doučování češtiny. O pololetních prázdninách jste se u mě doma sešli v tak hojném počtu, že jsem vás neměla ani kam posadit. Nyní se scházíme hlavně v mateřské školce, kde je učení pohodlnější a můžeme si trochu i pohrát.

Rozdělila jsem vás do tří skupin. Žáci 7. a 8. třídy se scházejí ve čtvrtek večer kolem 18 hodiny. Vyučování je zaměřeno hlavně na procvičování gramatiky, ale také na porozumění psaným textům, rozšiřování slovní zásoby a na slohová cvičení.

Kroužek češtiny není povinný, ale hlavně těm, kteří postupují do národního kola olympiády z češtiny, doporučuji, aby docházeli pravidelně.

S ostatními zájemci o češtinu (ze 3., 4. tř. a 5., 6. tř.) se scházíme v pondělí večer (jeden týden mladší, druhý týden starší děti). Přijít může kdokoliv, kdo dovede číst s porozuměním textu a psát. Učení prokládáme hrou.

Podmínkou je, že ten, kdo přijde, nesmí zlobit a rušit děti, které se chtějí učit. Až se bude blížít župní kolo olympiády, budeme se scházet častěji.

S dětmi, které mají potíže se psaním, čtením či učením se doučujeme individuálně hlavně doma po předcházející domluvě. Případně mohu poradit rodičům, jak se s dětmi učit.

Na jaře budete mít možnost navštěvovat také výtvarný (budeme vyrábět ozdoby, hračky) a hudební kroužek (budeme se učit české písničky a tance).

Věřím, že váš zájem potrvá. těším se na vás a na vaše dobré nápady.

Martina Kopáčková

Uzávěrka: 3. 3. 2006
Náklad: 100 ks

INFORMACE

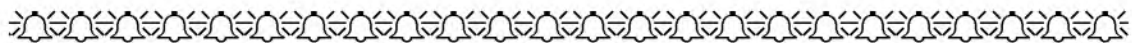
ZE ŠKOLY

- 🔔 V gernické škole proběhlo župní kolo olympiády z jazyka českého. Do soutěže se zapojily děti z Gerniku, Svaté Heleny, Nové Moldavy a Bígru. Zúčastnilo se celkem 9 žáků osmé třídy a 9 žáků sedmé třídy. Do dalšího národního kola postupují z naší školy tři dívky – Katka Piečková-7.tř., Marie Boudová-7.tř., Johanka Vrbová-8.tř. V soutěži pro sedmou třídu zvítězila Sofie Štěpničková ze Svaté Heleny, v soutěži pro osmou třídu Jarmila Mlezivová z Nové Moldavy.
- 🔔 Zájemci o češtinu mají možnost navštěvovat zájmový kroužek češtiny – viz.str. 1
- 🔔 Gernická škola dostala nové materiály pro výuku kreslení, malování a další výtvarné práce. Po domluvě s žáky bude otevřen odpolední výtvarný kroužek

Z OBCE

- 🔔 27. 2. v odpoledních hodinách měly děti možnost zatančit si na dětském masopustním bále. Téměř všechny děti přišly v českém kroji. Večer pokračoval bál pro dospělé. Mnoho zúčastněných, podobně jako děti, přišlo v národním kroji. Gernickou muziku si přijeli poslechnout také přátelé ze Srbska – hl. z Krušic. Těmto bálům předcházela taneční zábava 26. 2. Posledním balem skončilo masopustní veselí a začala čtyřicetidenní předvelikonoční postní doba.
- 🔔 18. – 19. 2. se uskutečnil zájezd Gernických (hlavně gernických muzikantů a mládeže) do Srbska. Všichni, kteří se zájezdu zúčastnili, byli velmi pěkně přijati a pohoštěni v srbských rodinách. Prohlédli si české kulturní domy v Kruščici a Českém Sele, kde byla představena výstava fotografií. Večer hrála gernická kapela – v sobotu na bálu v Kruščici v neděli v Bele Cerkve

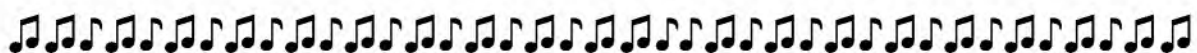

Vítáme nejmladšího Gerničánka Františka Štěpána Boudu,
který se narodil 23. 2. 2006

Všem starším spoluobčanům a dětem a učitelům školy, kteří
slaví v tomto měsíci narozeniny či svátek, srdečně
blahopřejeme.

1.	St	Tereza Kapicová z čp. 67 (64 let)
2.	Čt	
3.	Pá	Václav Kuska z čp. 83 (68 let) Václav Pieček ze 6. tř. (12 let)
4.	So	
5.	Ne	
6.	Po	Václav Stehlík z čp. 231, t.č.v ČR (80 let)
7.	Út	Marie Nedvědová z čp. 160 (67 let) Josef Beranek z čp. 186, t.č.v ČR (69 let)
8.	St	Josef Bouda z čp. 111 (72 let)
9.	Čt	František Nedvěd z čp. 120 (74 let)
10.	Pá	Kateřina bradačová z čp. 110 (73 let)
11.	So	Franta Mašek ze 5. tř. (11 let) Gabriel Lucian Istudor učitel (39 let)
12.	Ne	Josefina Glázerová z čp. 70 (80 let)
13.	Po	Jan Štefan z čp. 59, t.č.v Rešici (76 let) Karel Němeček z čp. 64 (72 let)
14.	Út	Terezie Altmanová z čp. 105a (79 let) Marie Piečková z čp. 19 (67 let)
15.	St	Anna Mašková ze 5. tř. (11 let) Josef Vinsch ze 7. tř. (13 let)
16.	Čt	Karel Merhaut z čp. 171 (75 let)
17.	Pá	Dana Boudova bývala učitelka (26 let)
18.	So	Alois Cízler z čp. 93 (85 let)
19.	Ne	Karolina Stehlíková z čp.199, t.č.v ČR (78 let) Josef
20.	Po	Štefan Glázer ze 3. tř. (9 let)
21.	Út	Anna Rothová z čp.158, t.č.v ČR (85 let)
22.	St	
23.	Čt	Marie Kusková z čp. 83 (68 let) Aloisie Bradačová z čp. 180 (63 let)
24.	Pá	
25.	So	
26.	Ne	Kateřina Housková z čp. 97 (65 let)
27.	Po	
28.	Út	
29.	St	
30.	Čt	
31.	Pá	

UTÍKEJ KÁČO

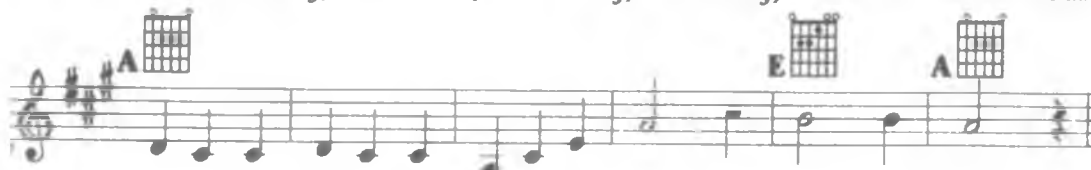
Česká

(Doprovod: 8)

Vesele

1. U-tí-kej, Ká - čo, u-tí-kej, u-tí-kej, ho-ní tě ko - cour

di-vo-kej, di-vo-kej, ho-ní tě ko - cour di - vo - kej.

2. Káča by ráda utekla, utekla,
kdyby se sukně nepletla, nepletla.
Kdyby se sukně nepletla.

3. Káča utíká co může, co může,
kocour ji chytit nemůže, nemůže.
Kocour ji chytit nemůže.

Obrázek: JOSEF LADA

PRO ŠIKOVNÉ RUČIČKY

„Mařenka“

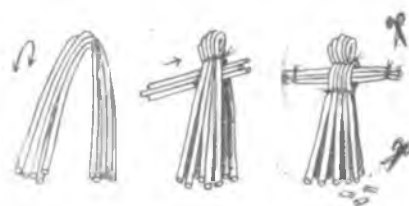
Chcete-li si oživit svou světnici či své okno, zasejte do květináče pšenici či jiné obilí. Jako předjarní ozdobu do vyrážejícího obilíčka si pak můžeme vyrobit malou Mařenu (jako symbol odcházející zimy a přicházejícího jara – přečti si stránku 6 – tradice).

Potřebujeme: nůžky, slámu, nit, odstřížky látek – hadříky na šatičky, špejle – klacíky a lepidlo.

Postup: Tělíčko Mařenky vyrobíme ze dvou svazečků slámy. První vytvoříme silnější, z delších stébel. Ten přehneme a nití zdůrazníme hlavičku. Kratší svazek stébel již nepřehýbáme, jen na koncích svážeme, protáhneme tělíčkem a upevníme. Nití převážeme panenku ve středu. Tak naznačíme tělo a ruce. Nakonec loutku oblékneme do šatiček vyrobených z kousků hadříků a připevníme na klacík. Loutku pak zapíchneme do obilíčka.

Smrt pluje po vodě
nové léto k nám jede
s červenými vejci...

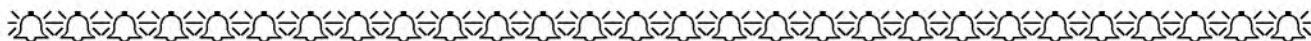
„Smrtka“

Smrtka je symbolem zimy. Dříve děvčata vyráběla na jaře loutku Smrtku, vynášely ji z vesnice a se házely do vody (více si přečtete na následující stránce).

Potřebujeme: dvě větve (1 – 1,5 m), nůž, nůžky, provázek, slámu, novinový papír, starší plátno a další hadříky, starý šátek, vlnu, na nití navlečená vyfouknutá vejce, slámu...

Postup: Ze dvou rovných větví svážeme ráhýnko na způsob kříže. Ze slámy nebo novinového papíru tvarujeme hlavu, kterou potáhneme plátnem, uvážeme šátek, namalujeme nebo vyšijeme oči, pusku, nos a tváře. Smrtku oblečeme do starých bílých šatů či košile, ozdobíme vyfouknutými vejci, stuhami, hadříky, slámou, apod...

Vybráno z knihy Hany Doležalové –
Nápady pro maminky na mateřské dovolené.

TRADICE

SVATÝ ŘEHOŘ

Zcela zapomenutý je dnes už **den svatého Řehoře 12. 3.**, který byl podle pranostik počítán mezi první jarní svátky. Ještě v minulém století pořádaly v tento den školní děti slavnost.

Řehoř byl považován za patrona školáků a děti směly v tento den chodit po vesnici s bubnem v průvodu podobném vojsku, s prapory a svatým Řehořem v čele. Průvod uzavírali andělé a děvčata ve slavnostních šatech nesoucí koše na výslužku.

Hospodář děti podaroval penězi, hospodyně dala mouku, kroupy, jáhly, hrách, vejce nebo sušené švestky. Paní učitelová pak z výslužky uvařila žákům oběd. Co zbylo, zůstalo učitelově rodině jako řehořská nadílka, byla to součást učitelových příjmů.

Franta Nedvěd, 4. tř.

Vybráno z knihy **Nápady pro maminky na MD**
od Hany DOLEŽALOVÉ

VÍTÁNÍ JARA

Čtyřicetidenní půst před velikonočními svátky trval od Popeleční (škarodé, černé, bláznivé) středy do Božeho hodů velikonočního. Šest postních neděl v tomto mezidobí dostalo svá jména podle starobylých zvyků.

První neděli se říkalo **černá**, protože ženy vyměnily barevné šátky za černé, jinde slavili neděli pučálku podle staročeského pokrmu, který se ten den připravoval.

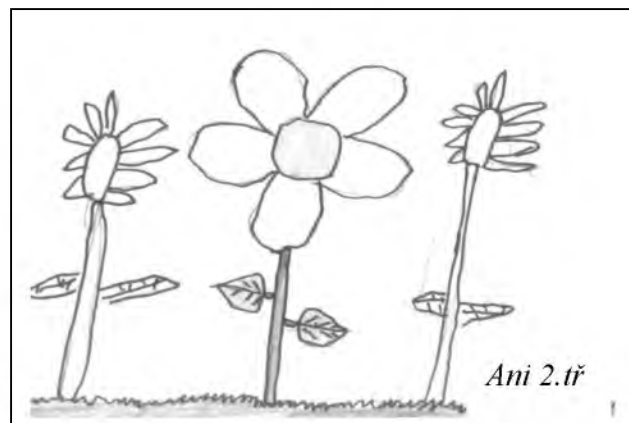
V některých krajích říkali černé neděli liščí. Maminky v noci, aby děti nevěděly, napekly preclíky, navlékly je na vrbový proutek a přivázaly na strom v zahradě. Ráno budily děti a vyprávěly historku o lišce, která nechala v zahradě nadílku.

Druhá postní neděle se nazývala **pražná** podle staroslovanského pokrmu, který se připravoval pražením nedozrálého obilí, **třetí neděle kýchavá** (lidé se obávali, že z kýchnutí o této neděli budou mít smrt), **čtvrtá neděle družebná** znamenala krátkou úlevu v přísném půstu. Na družebnou neděli chodila mládež po vsi s litem vyrobeným v vrbových proutkách, vyfouknutých vajec a pentlí.

Třetí neděli před Velikonocemi se říkalo **smrtná**, smrtečná, Mařena či Mořena. Toho dne se vynášela Mařena, mořena, smrt.

V některých krajích ji házeli do potoka, lovili ji, a pak na hranici pálili. Tam, kde nebyla voda, se smrtná spálila, zakopala nebo shodila ze skály.

Namísto Mařeny se zpět do vesnice nosíval zelený opentlený stromeček jako symbol přicházejícího jara. Ten se nechával až do Pondělí velikonočního. O smrtné neděli chodila děvčata koledovat.

CO MĚ POTĚŠILO

Já jsem měla radost z veselky v Čechách, jsme tam tancovaly , jsme se bavili a přetím si připravovali - pekli kolače, předposledním dnem zabijeli prase, pak v sobotu byla veselka.

A pak jsem měla radost z olympiady v Svate Heleně. Psali jsme testi a i sloh, pak jsme šli na restourant Happi Fish, tam nám dali večeři, pak učitele přinesli a řekli odměny a pak jsme jeli domu.

Anna Kapicova

Já jsem měla radost když sem byla Baile Herculaně s falářem na Muntach a Když byli na mašinkach a pak jsme šli do kostela a pak jsme šli si lehnout a rano jsme jeli domu.

Johanka Berankova

Já jsem měla radost, když jsem byla malá, že jsem dostala panenku ta panenka byla hezka .Zato jsem měla radost. Já jsem skákala radosti, že jsem dostala novou panenku. Pak jsem si sni hrála a za chvilku jsem ji rozbila.

Mašková Anna

Moje největší radost byla v roce 2002 když jsem dostal počítač.

Ještě jsem měl radost v loni o Vánoce když jsem dostal mlsky a hadry.

Radost jsem měl když jsem splnil 7 a 10 let.Menší radost jsem měl když jsem dostal hry a muziky na počítač,ale smutný jsem byl když jsi zkazil počítač.

O dětsky den jsem byl veselí.Když jsme hráli fotbal a nebo něco druhého tak jsem si radoval.

I včera jsem si radoval moc když byl u nás kocour a spal se mnou až do rána.Když máme kořata tak jsi raduju moc.

Když jsme byly na výletě a na autech.Na olympiádě v Svate Heleně,když jsme jedli na restauraci Happy Fish.

Jan Bouda

Johanka
Beránková
5. tř.

Anna Mašková

Jan Bouda 5. tř.

Jenda Bouda
Anna Mašková

Co se mi líbí a nelíbí ve škole

Já by chtěla, aby se v naší škole udělalo mnoho změn. Abychom měli ve škole nějakou sportovní sálu mimo hřiště a ještě k tomu sprchy, jak to bývá v městě. Míče, s kterými by jsme se hráli, houpačky, tobogány a něco, s čím bychom mohli cvičit a sportovat. Hrát se na hřišti je nudné. Musíme jen utíkat, soutěžit a hrát fotbal, který já nenávidím.

Chtěla, abychom měli i jiné hry. Také se mi moc nelíbí naše třída, protože je moc daleko od ostatních. Když chceme jít na chodbu nebo do druhých třídách nevystačí nám přestávky. Škola se mi zdá tak trochu nečista a neveselá. Jako třeba barvy na stěnách. Jsou moc přísné. Nemají veselí barvy a ani nejsou moc hezký. Taký by jsem chtěla dělat a cvičit víc na počítačích.

Protože myslím, že se nám to v budoucnosti hodí. Jedno se psát do sešitu a druhé docela jiné je na počítači. V letě by jsem chtěla dělat některé hodiny venku. Myslím ty lehké jako třeba: muziku, kreslení, třídní hodina atd.

Potom bych chtěla, abychom jsme jeli se školou na nějaké výlety. Ale ne výlety, kde bysme celý den jezdili, ale na ty kde by jsme odpočívali a užívali. Třeba i na nějaký chaty. Ale někam, kde už nemusíme psát a učit se. A kam by jsme jeli všichni, nejenom ti, kteří jdou na olympiádu. Myslím, že to si všichni přejou.

Já si přeju, aby naše škola vypadala takhle: z venku aby byla obílená bledě modře, abychom měly třídu na tělocvik, nové podlahy, obílené zdě, aby byla čistota, tak se zouvat, každá třída nebo každý žák mít svojí harmarku, aby si měl kam dát svoje věci, burete. Na chodníku botník, aby byla na dvě patra. Pěknou čistou zahrádku, dobrý plot, aby jsme měly internet, dobrý okna, teplo jídelnu a každá třída hodiny.

Já bych chtěla aby byla škola na dva etaže aby to bylo pěkně z venku obílene. Mohla by se tady udělat sportovní sála. Aby každý dítě mělo svojí harmárku.

Já by jsem si přála abychom jsme měli třídu v konku.

Mě se tady nelíbí škola protože je tady nečistota a aby byli dlouhejší přestávky.

Abychom jsme se hráli více her a aby byli více výletu kam by jsme jezdili všichni.

Mne se líbí chodit do školy, ale máme to daleko, ale o to nejde, hlavně že se tam sejdeme se spolužakama, ale i také s učitelama při hodinách když nás učí. Já ráno stávám do školy 7 hodin a ve 8 začínáme hodiny a končíme v 2 hodin odpoledne. A učíme se ve škole na počítačích český jazyk, englezu a matematiku.

Mne si nelybi škola

Tak abi sme nedelali hodiny a abi sme si hraly a abi sme nechodeli do školi a tak si nam neliby chodit tam do zadu a chceme nakou v konku a uš na druhej rok chceme bejt jindeš

Žáci 5. a 7. třídy

RECEPTÁŘ

Říká se, že třináctý týden v roce se země rozehrívá. Březen bez vody, duben bez trávy. Hřmí-li v březnu, sněží v květnu. V březnu se musí na pole, neboť se říká, že „Na svatého Řehoře (12. 3.) čáp letí přes moře, žába hubu otevře, ledy plují do moře a líný sedlák, který neoře.“

Gertruda (17. 3.) svým německým jménem nevěští žádnou slast, neboť „Mrzne-li na Gertrudu, mrzne ještě 40 dní.“

Na svatého Josefa (19. 3.), když je hezky, bude hezky, prší-li nebo padá sníh, bude mokro a neúroda.

Na svatého Benedikta (21. 3.) má se sítí ječmen a cibule.

Na Panny Marie Zvěstování (25. 3.) se říká, že „Panna Marie sfoukne sfičku a teprve Michal ji rozsvítí.“

Trochu o půstu

Je březen, nastává tradiční doba postní před velikonočními svátky. Má svá pravidla a zvyky související s křesťanskou tradicí. Půst je však také jednou z metod, jak vylepšit svoje zdraví.

Někteří si možná vzpomenou na pořekadlo „nohy v chladu, břicho v hladu.“ Půst, chápán jako určité období, ve kterém člověk buď nejí vůbec nebo přijímá potravu jen ve zvláštní formě, byl jakožto terapeutický prostředek používán již od nepaměti. Oblíben byl ve starém Římě, stejně jako – jak dokládá Gaius Julius Caesar ve svých Zápiscích o válce galské – u starých Keltů a Germánů. V Tibetu patřil půst neodmyslitelně ke každoroční jarní očistě.

Někdy se uvádí, že tento pro někoho poněkud „nepřirozený“ prostředek ochrany zdraví“ vyzporován u zvířat, která v době zdravotních potíží většinou nepřijímají potravu. Půst doporučovali ovšem i zastánci „zdravé tělovědy“ v minulém století, ale na skutečně vědeckou a zdůvodněnou bázi jej postavila až moderní doba.

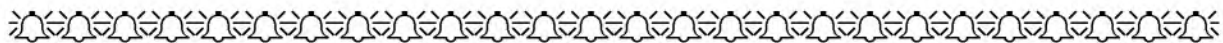
V Evropě a zřejmě asi i ve světě je půst nejvíce „v módě“ ve Skandinávii. Kanadský lékař finského původu Paave Airola jej dokonce označuje za „švédský národní sport“.

Půst mívá různou formu. Jedná-li se o absolutní nepřijímání potravy, drží začátkem roku údajně Skandinávci půsty sedmi, čtrnácti, jednadvaceti, ale extrémně i čtyřicetidenní. Během této doby pijí pouze bylinkové čaje nebo minerálky ochucené citrónovou šťávou. Vedle toho existuje forma tzv. zeleninového půstu, při kterém se pijí několikrát denně pouze výtažky z čerstvé zeleniny v různých kombinacích.

Nemusíme hned napodobovat různé hladovkáře, ale v rozumné míře trocha půstu nikomu neuškodí. A když třeba zrovna nebudeme mít náladu na úplnou hladovku, můžeme se aspoň na jeden den v týdnu stát vegetariány, kteří nejedí maso, vegány (ne Konzumují žádné živočišné produkty ani vejce a mléko) příp. fruktariány (jedí pouze ovoce a zeleninu, zpravidla čerstvou, tepelně neupravenou). Někdo může namítat, že půst je nebezpečný, že organismus nebezpečně vysiluje, že v těle zahnívají zbytky potravy, že při půstu páchne z úst, atd. Po jednodenním či několikadenním půstu ještě žádný člověk, který není smrtelně nemocný, neumřel, navíc: dokonale se vyprázdnit a pročistit nám pomůže též odvar z listu byliny senny a účinek půstu se pak ještě zvýrazní.

*Vybráno z knihy „Lékárna v přírodě“
nakladatelství Eminent.*

Z deníku kocoura Modroočka

(napsal Josef Kolář, ilustrovala Helena Zmatlíková)

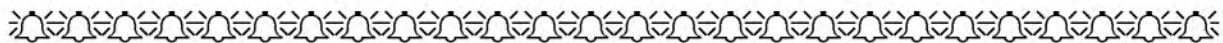
Jsem kocour Modroočko. Narodil jsem se, když všechno bylo zelené a plné květů. Když bylo všechno už jenom zelené a květů bylo málo, dala mě maminka sem, co teď žiju. Se mnou tu žije dvounožec. Po čtyřech běhá, jen když mi pomáhá najít nějakou hračku nebo když chce, abych si s ním hrál. To se pak válí po zemi jako já a je veliká legrace. Má tlapky docela holé, nemá žádné drápký a ani z legrace nedovede kousnout. Musím dávat pozor, abych mu něco neudělal. Když si hrajeme „paci, paci, pacičky“ a já ho trochu seknu drápkem, teče mu hned červená a já dostanu pohlavek. To se urazím a jdu do svého pelíšku. Když vidím, že je dlouho smutný, vyskočím mu na rameno a předu mu do ouška. To mě pak vezme do předních tlapek a hladí mi vousky a tváře takovým dřevem, co jsou na něm vousky. Mnoho vousků, jenže kratších, než mám já. On hladí a já předu. Pěkně tence a vysoko, abych věděl, že se mi to líbí. Když se mi to nelíbí, tak nepředu. Když přesto ještě hladí, řeknu ne-e-e-e, a když pořád hladí, seknu drápkem, dostanu pohlavek, uteču do pelíšku. Tam sedím, ocásek otočený kolem předních tlapek, a mračím se.

To na mne potom volá: „Očko, pojď sem, Očko!“ Ale já nejdu, protože jsem se urazil a taky nejsem žádné Očko, ale Modroočko. Očko, to je jako kočka, a já nejsem žádná obyčejná kočka. Já jsem kocourek Modroočko. Mám modré oči a černý čumáček a černé uši a šedé čelo a šedou náprsenku a černé tlapky a černý ocásek na konci zlomený do háčku. Když se mi směje, že se mračím, schválně si nasliním tlapky a umyju se všude tam, kde mě hladil. On si taky myje tlapky pokaždé, když na mne sahá. Ale on si nedovede tlapky pořádně naslinit a směšně se čvachtá ve vodě. A oblízat si celý kožíšek, každé místečko, to už vůbec nedokáže.

Dvounožec je vůbec velmi nešikovný. Nedovede chodit tiše ani skákat po výškách. A psát umí jen jednou tlapkou. A to ještě divným černým drápkem, který vůbec nedrápe, jenom šustí a skřípe po tom bílém, na co on píše. Jednou jsem chtěl vědět, jak vlastně dvounožec tím černým drápkem píše. Když jsem to chtěl vyzkoumat, vypadl dvounožci drápek z tlapky a skutálel se na zem. Já hups za ním, aby neutekl. Celou tlapku jsem si začernil, a když jsem si ji pak umyl, začernil jsem si také jazyk. Kočky, to nebylo dobré.

Já umím psát oběma předními tlapkami. Píšu teď do toho velkého, měkkého, co v tom dvojnožec odpočívá. Ale musím psát, když on nekouká. Jinak dostanu. Ať co napíšu, to tam zůstane. A budu psát každý den, budu si psát deník.

Večer se zelenočkou

Celý den mi bylo smutno. Večer jsem si přečetl, co bylo napsáno na zdi doupěte, ve kterém se svým dvojnožcem bydlím, tajným, neviditelným kočičím písmem, které se nečte očima, ale čumáčkem: „Přijdu za večerního soumraku, kočka Zelenočka.“ Otřel jsem se tváří a trochu i bokem o zed', což v našem neviditelném kočičím písmu znamená: „Určitě tě budu čekat.“ A tak jsem čekal.

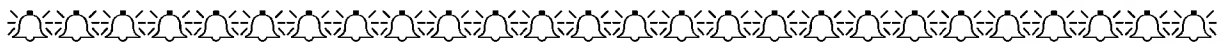
Večer, když už bylo docela tma, ve které si dvojnožci musí dělat světlo, a by viděli, Zelenočka přišla. Byla pěkně mouratá a povídá: Mám hlad.“ Když jsem se o ni otřel, a bych ji po našem pozdravil, odstrčil jsem ji. Tak byla lehoučká. Docela jasně jsem slyšel, jak jí v bříšku kručí hladem.

Povídám jí: „Počkej, za chvíli půjdem k nám, zvu tě na večeři.“ Za chvíli se udělala malá škvíra v doupěti mého dvojnožce. Zelenočka se rychle protáhla dovnitř a já za ní. Utíkala k mé misce a pustila se s takovou chutí do mé večeře, že jsem si sedl a jen se díval a díval. Vůbec jsem přestal mít hlad.

Pak jsme seděli zase venku a dlouho jsme předli. Ona spokojeně, já divně. Protože mi bylo divně. Pak Zelenočka řekla: „Mohu přijít ještě ráno? Budu mít zase hlad.“ – „Kde bydlíš?“ ptám se jí. Ona povídá: „Už nebydlím. Toulám se. Ty to máš dobré, jsi kotě. Až budeš docela velký, nejspíš se budeš toulat jako já.“

Předl jsem ještě divněji. Co to je za řeč? Vždyť přece je to na světě tak, že ráno máš plnou misku a večer máš plnou misku a můžeš jíst, kdy tě napadne. Když jíst nechceš, tak si hraješ. Jinou práci nemáš, jen ráno, když dvojnožec vyleze ze svého pelíšku, pokloníš se mu, otřeš se o jeho neobratné tlapky, lehneš si na záda, on tě podrbe pod krčkem a pak si můžeš celý den hrát.

VÍTE JAK A KDE ŽIJE?

KOČKA DOMÁCÍ

Kočka je masožravec, lidé ji však mohou naučit žrát také jinou potravu než maso. Víme, že kořist loví skokem, a to hlavně za šera. Loví myši a někdy i ptáky. Tělo kočky je pružné, pohybuje se téměř neslyšně. Kočka má dobře vyvinutý chrup (zuby) a zatažitelné ostré drápy, které kočce dobře poslouží při šplhání po stromech a lovu. Když drápy zatáhne, stanou se z jíjích tlapek měkké polštářky. Oči kočky mají široce roztažitelnou zřítelnicí, takže kočka dobře vidí i za šera.

Kočka domácí žije pod ochranou člověka jako **domácí zvíře**. Ve městech je většinou po celý rok v místnostech. Její srst je stále téměř stejně hustá. Na venkově, kde se kočka domácí pohybuje více venku, bývá její srst v zimě hustší. Srst kočky domácí bývá zbarvená různě. Zbarvením není

přizpůsobena žádnému přírodnímu prostředí.

Kočka divoká žije v korunách stromů podhorských lesů. Je to volně žijící živočich. Je větší a barvou srsti je přizpůsobena lesnímu prostředí. Je šedá, tmavě pruhovaná.

Znáš nějaká jiná zvířata podobná kočce? Napiš stručně jak vypadají a kde žijí.

Kočky a koťata

Písnička:

1. Kdo a kdo a kdo to je,
kdo tu kolem brousí,
kdo si nedá pokoje,
všude strká fousy.

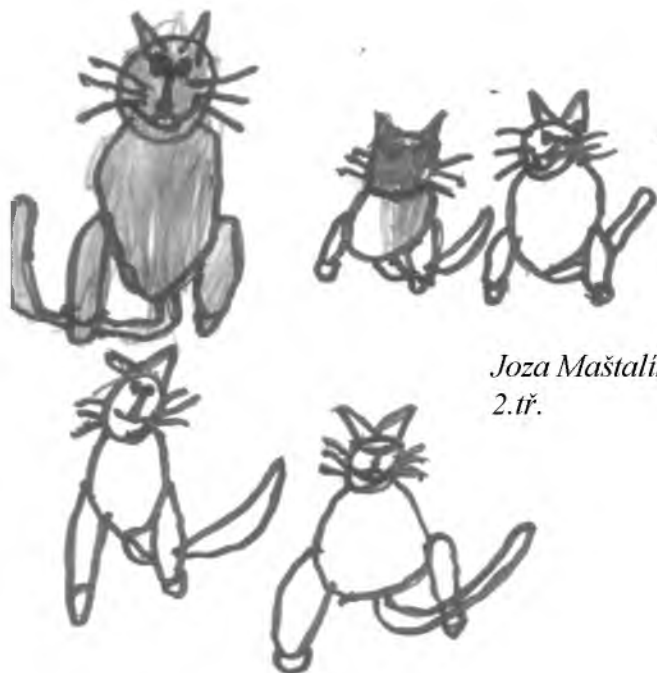
Ref: Či a či a čičíčí,
jsou to kluci kočičí.
Či a či a čičíčí,
jsou to kluci kočičí.

2. Kdo si smůlu vyprosí,
ten se smůly dočká.
Pátek ji však nenosí
ani černá kočka.

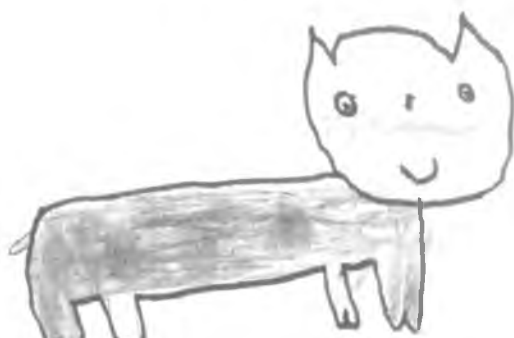
Ref: Či a či a čičíčí....

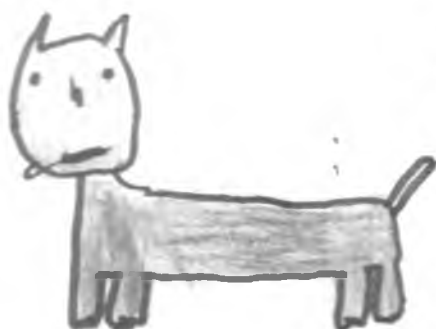
Franta Nedvěd 4. tř

Joza Maštaliř
2. tř.

Mariánka Nedvědová, Katka Beránková,.

Kočíčí rozpočítadlo
Leze kočka přes vrata
na ní čtyři koťata ty
a ty a ty a ty a so pás
proláhlo se pod vrata.

Přišlo jaro k nám

My v březnu máme dva svátky. 1. března se dávají „marcišory“ učitelkám a kluci holkám. Na 8. března dáváme učitelkám sošky a kytku, protože je to den žen.

Žáci 5. třídy

Březen - za kamna
vlezem.

Duben - ještě tam
budem,

Máj - vyženeme
kozy v háj.

Karel Glazer, 4. tř.

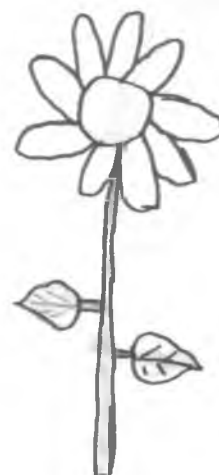
*Venca
Vinš, 3. tř.*

Mariánka Piečková, 4. tř.

Táta včera na venku
našel první sněženku,
vedle petrklíč,
zima už je pryč.

František Hrubín

*Mariánka
Nedvěďová
2. tř.*

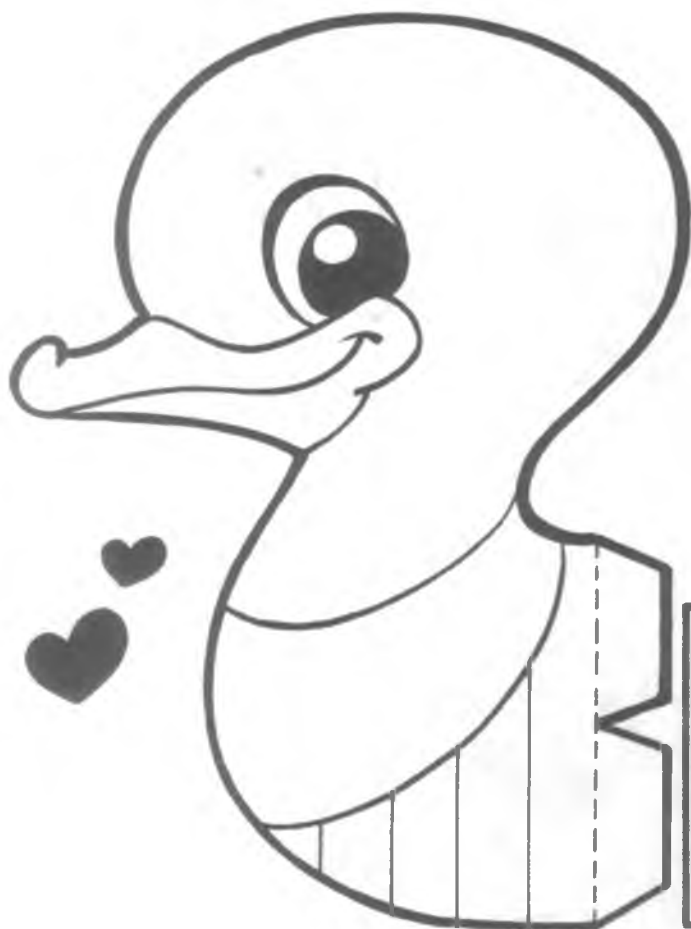
♥ Krásné dárečky

pro maminku, učitelku či kamarádku.

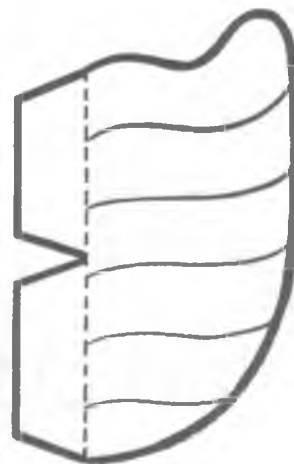
K výrobě potřebuješ:

- slabý kartón
- 1 prázdný čistý kelímek od jogurtu
- lepidlo
- barevné papíry
- pastelky nebo vodové barvy

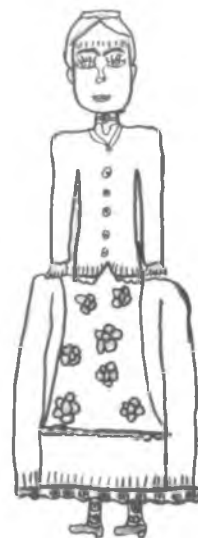
Kachnička

Vystříhni v hrubém obrysu hlavu a ocas kachničky, podlep oba díly kartónem, a potom je pečlivě vystříhni. Hlavu a ocas z obou stran vesele vybarvi. Dvojitě záložky zahni vždy z poloviny dozadu a z poloviny dopředu a nalep je na čistý kelímek od jogurtu. Nakonec si nastříhej proužky barevných papírů a kelímek jimi polep. Do kelímku nalij trochu vody a dej do něj hezkou kytičku.

Masopust

Anna Kapicová
5. tř.

Masopust je jeden z nejstarších Gernických obyčejů.

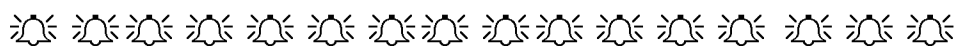
Na masopust se připravujeme takhle: mamy aspoň před dvouma týdny vyperou ty šaty, naškrobi je a udělají koryta, to dá hodně práce, protože sou bílé a nesmí se umazat. Ráno 26. 2. jdou děti do školy, ale nedělají všechny hodiny, protože musí jít domů a se oblíct do toho vaperovyho kroje, ale jenom holky, kluci si vezmou kostumy a klobouky. Holčkám nesmí chybět krajzlík a pončochy šteklovany.

U nás na masopust dou všechny děti až do osmé třídy a masopust se slaví v kulturním domě a tam přijdou všechny lidi koukat na ten náš masopust.

Ti, co sou osma třída, si berou panckí šaty, aby mohly víc hupsat, že už budou vycházet školu a už víckrát nepudou na masopust, aby si to užily ...

Vybráno ze slohových prací školního kola olympiády z češtiny: Kateřina Němečková, Marie Glazerová

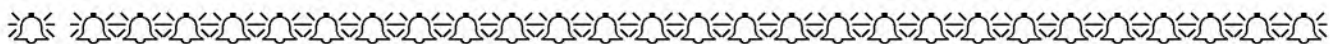
SOUTĚŽNÍ ÚKOLY

*Nerozumíte-li soutěžním úkolům či některým slovům, nebojte se zeptat kohokoliv z učitelů češtiny. Menší děti, zkuste vyřešit i úkoly určené pro starší! Pokud se v nich zmýlíte, v soutěži to nevadí. **Vyhrávají ti, co budou mít největší počet správně vyřešených úkolů.***

Jméno, třída:

 Na obrázku se schovalo 13 koček. Najdete je všechny?

 Vyřeš následující úkoly:

1. Spojte písmena podle abecedy a obrázek dokreslete.

2. Složte do nejvíce jmen ze těchto slabik a napiš do prázdné

LÍ	PA	REL
	KA	I
OL		GA
	VA	JI
VEL		DA

3. Vyřeš hádanku:

Má to hlavu jako kočka,
má to nohy jako kočka,
má to ocas jako kočka,
mňouká to jako kočka,
a není to kočka.

a) Namalujte řešení hádanky:

Co je to? Je to

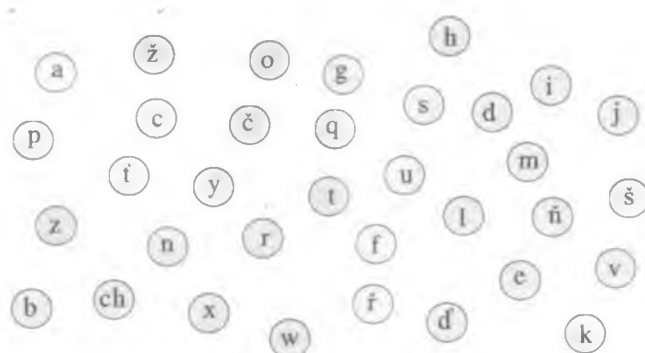
b) Napište názvy domácích zvířátek a očísľujte je podle abecedy.

4 a) Doplňte i/í, y/ý do slov.

Uš_, Krun_ř, t_kadla,
tlapk_, roh_, štět_n_,
bodl_nk_, zoubk_,
krovk_, křídla, bř_cho,
peř_, šupin_, kost_,
kož_ch, čen_ch,
nož_čky, kožeš_na,
drápk_.

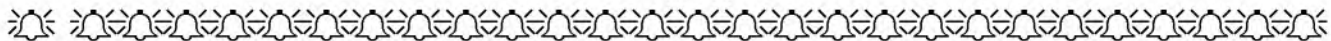
4 b) Škrtněte slova, která nepatří ke kočce.

3. Kocourkovi se rozsypany korálky s písmenky. Očísľujte je podle abecedy.

4 c) Napiš, ke kterému slovnímu druhu patří všechna slova z úkolu 4 a).

Všetchna tato slova jsou:

🔔 Doplňte do neúplných slov *y, ý, i, í, ú, ů, ě* a potom vybarvete slova s *y, ý* – černě, slova *i, í* – hnědě, slova s *ú* – červeně, slova s *ů* – žlutě, slova s *ě* – modře. Malé děti a ty, které neumí doplnit chybějící písmena si mohou obarvit kocourka tak, aby se jim líbil.

t locvik p kný d ti m stečko

zp vák n mecky b žet

pond lí v domosti k mám

t še ž dle r ma

řid č mast čka c sař kv ten t d e n

n jaký bratr ček památk ned le k á v

m síc ryt ř ut kejte předlon d

sp chat noh ch ba k á v

koly š mpanz loupežn c našt stí

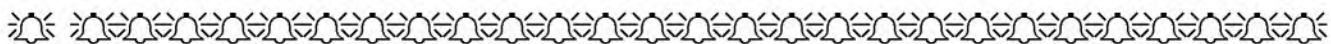
nor č stota zbab lý

j m žeš terý ž

d bat žek vaha v

l l žko sta o

o dom y jdeme y ně kn žka č slice umýván t

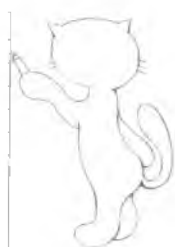
🔔 Křížovka – čtyřsměrka. Hledejte slova – podstatná jména, která ukryvá kocourek. Žáci 3. – 8. třídy je zapíšou do tří sloupců.

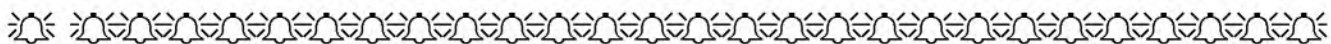

NÁZVY OSOB:

NÁZVY ZVÍŘAT:

NÁZVY VĚCÍ:

Opakování z češtiny

SLOVNÍ DRUHY - Přehled

(můžeš si vystříhnout a schovat v sešitu či učebnici češtiny)

Slova dělíme na deset slovních druhů.

1. **Podstatná jména:** *žákyně, učitel, auto, zima,...*
2. **Přídavná jména:** *rychlá, mladý, pěkné, silná, ...*
3. **Zájmena:** *já, ty, on, my, náš, ten, kdo, ...*
4. **Číslovky:** *jedna, sto, pátý, několik, málo...*
5. **Slovesa:** *psala, mluvil, jelo, udeřila...*
6. **Příslovce:** *dole, včera, zítra, dobře, česky ...*
7. **Předložky:** *před, pod, na, za, proti, bez ...*
8. **Spojky:** *a, i, nebo, ani, když, protože ...*
9. **Částice:** *ať, kéž, necht', prý ...*
10. **Citoslovce:** *haf, buch, haló, au, mňau ...*

1. *Naučte se vyjmenovat všechny slovní druhy.*

SLOVNÍ DRUHY	
1.	PODSTATNÁ JMÉNA
2.	PŘÍDAVNÁ JMÉNA
3.	ZÁJMENA
4.	ČÍSLOVKY
5.	SLOVESA
6.	PŘÍSLOVCE
7.	PŘEDLOŽKY
8.	SPOJKY
9.	ČÁSTICE
10.	CITOSLOVCE

PODSTATNÁ JMÉNA

① Podstatná jména jsou názvy osob (*lékař*), zvířat (*koťe*), věci (*stůl*), vlastnosti (*lenost, krása*) a činnosti (*čtení, čelba*).

② U podstatných jmen určujeme **rod, číslo a pád**.

rod: mužský, ženský, střední (ukazujeme zájmeny *ten, ta, to*)
podstatná jména rodu mužského jsou **životná** (*kluk, pes*), nebo **neživotná** (*strom, stůl*)

číslo: jednotné a množné
pád: rozlišujeme sedm pádů

1. pád: **Kdo? Co?**
2. pád: **Koho? Čeho?**
3. pád: **Komu? Čemu?**
4. pád: **Koho? Co?**
5. pád: **Oslovujeme, voláme**
6. pád: **O kom? O čem?**
7. pád: **S kým? S čím?**

Sklonovat podstatné jméno znamená měnit jeho tvar podle pádu a čísla. Zakončení podstatných jmen, které se při sklonování mění, se nazývá **koncovka** (pádová koncovka).

Z řad vyjmenovaných a s nimi příbuzných slov vyber podstatná jména:

- názvy osob -
- názvy zvířat -
- názvy věcí -
- názvy vlastností - *bystrost, ...*
- názvy činností - *lyžování, ...*

Z řad vyjmenovaných a s nimi příbuzných slov vyber vlastní jména - *Bydžov, ...*

Rozlišuj význam podstatných jmen, která stejně znějí, ale jinak se píší:
vůr - vůr
bydlo - bidlo

SLOVESA

① Slovesa jsou slova, která zpravidla vyjadřují děj a časují se.

② U sloves už umíme určit osobu, číslo a čas.

osoba: první, druhá a třetí;
osoby označujeme zájmeny *já, ty, on (ona, ono); my, vy, oni (ony, ona)*

číslo: jednotné a množné
čas: přítomný, minulé a budoucí

<p>číslo jednotné</p> <p>1. osoba: (já)</p> <p>2. osoba: (ty)</p> <p>3. osoba: (on, ona, ono)</p>	<p>číslo množné</p> <p>1. osoba: (my)</p> <p>2. osoba: (vy)</p> <p>3. osoba: (oni, ony, ona)</p>
---	--

čas přítomný vyjadřuje, že se děj odehrává nyní (*běhá, kreslí*).

čas minulé vyjadřuje, že děj již proběhl (konal se včera, před rokem) (*běhal, kreslil*)

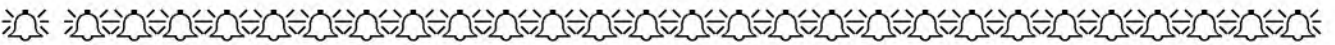
čas budoucí vyjadřuje, že děj teprve bude probíhat - bude se konat za hodinu, za týden, za rok (*bude běhat, bude kreslit*).

Mějme-li tvary sloves podle osoby, čísla a času, říkáme, že je **časujeme**. Slovesa mohou mít tvar **jednoduchý** (*čte, čte si, trápí, trápí se*) nebo **tvar složený** (*čel jsem, čel jsi, budu číst, budou se trápit, budeme lyžovat*). Zakončení sloves, které se při časování mění, se nazývá **koncovka** (osobní koncovka).

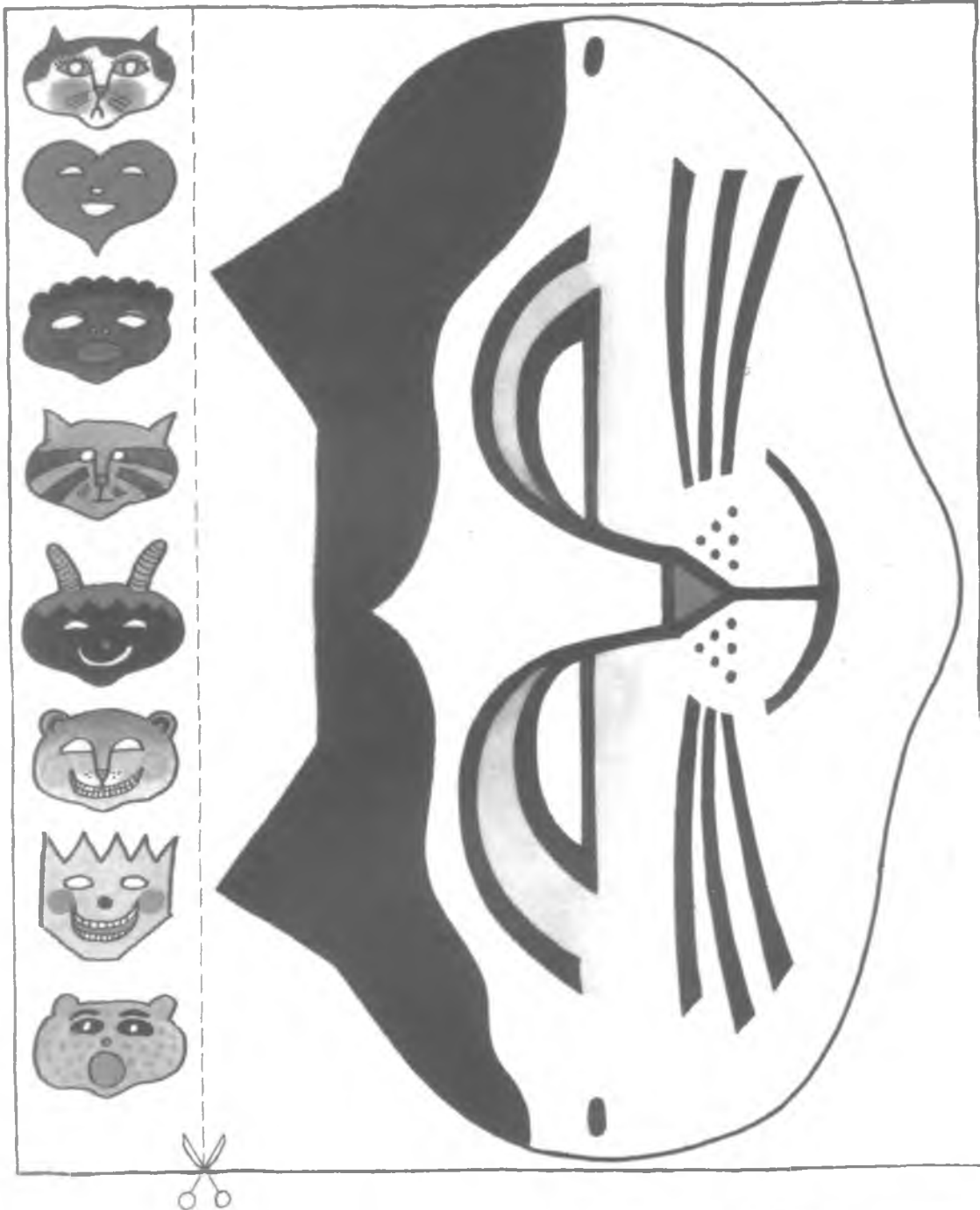
V zakončení sloves ve tvaru **přítomném** je *í/í* vždy **měkké** (*staví, stavím, stavíš, stavíme, stavíte*).

Utoř všechny tvary času přítomného následujících sloves:
trápit - trápím, ...

- koulet -
- nosit -
- vozt -
- hlásit -
- lovit -

MASKA NA KARNEVAL

←
Vystřihni masku a do otvorů na
okrajích vlož gumičku, ať můžeš
masku upevnit na hlavu.

